

Alle shto je? My šlyšimy tošamo
we Prjedowanju; Wono nam je
Domach praji; my jeho Džiwu cžu-
jemy, kotrychž hjescheže wschjednje čžini:
A tolla čžakamy pschezo s Wjeru, a noch-
žemy sanim. Shtuž ma Kascheže a
Pinzy polne, ton derje wjeri, shtu da
wje, hačž nicž hjescheže scžeschkej Wu-
trobu, so tolla jene Ljeto Jyž a Picž
smjeje. Strowy ton tejšch wjeri, so
jemu Boh pomhačž može. Džž pak
do Kudoby, a do Korosow sapanjemy,
da je Konz s Wjeru. Tu potom nicžo
wjazy nečžinimy, hačž so skoržimy, wo-
šamy, a čžinimy, jako by nidže žana Po-
moz wjazy nebyła. Hačž runje kojždy
Džen šlyšimy, so čže nam Boh psches
Krystuša nadny bydž, a rad pomhačž.

Praj mi pak, ty newjerny Čžlowecže,
kak šo to stej žonžyruna? Kotraž je-
no jedyn aby dwaj mohle wot Knesa
Krystuša, a jeho Džiwow, šlyšhata
bje, a pschapanje jemu tolla stajkej šyl-
nej Wjeru, so by wona, dy by tejšch ton
Knes Krystus wosche wschitkich Nebe-
šow šedžil, stajkej šwojej Wjeru Ne-
beša roškorla, a jeho delje sežanyła, so
by ji pomhačž dyrbjal. Pschetož, kajž
ja praju, won šo nemože saporwedžičž,
džž tu Pomoz šwjeru a we prawej
Wjeri pola njeho pyttasch.

Zehodla šmy my krobšje, bydž Bohu
škoržene! tajžy besbožni Ludžo,
so my Bože Sšlowo tak bohacžje ma-
my, a tolla šo nidže s Blaka nemje-
my. Alle to je Čžerta, a nascheho rošne-
ho stareho Hadama Wjera, hewak dyr-

beli my wschitko dostacž, shtož nam tre-
ba je, a shtož šebi wot njeho prošymy,
jeno so byčimy do Krystuša wjerili, a
šebi prjotny žadali, prawi sbožni bydž.

Pschetož, kajž šže šlyšheli, Wjeri to
nemože pobrachnyčž. Zehodla kwali-
ju ton Knes tudny a praji: Twoja Wje-
ra je tebi pomhala. Takama Wjera
do Krystuša budže nam tejšch pomhačž,
a wot Mordwonych čžiwenuju hohrye s bu-
džicž, Čžerta pschewinnyčž, Kjecha sah-
nacž, a nas sbožnych scžinicž. A tajke
Sšutki, hačž je runje Krystus čžini,
šu tolla teje Wjern Sšutki. Psche-
tož bes Wjern nemožemy ktemu pschindž:
Kajž wy wjesze, so nam taj šwjataj
Šakramentaj, a to Sšlowo Bože, aby
Prjedowanje bes Wjern nicžo pomhačž
aby k Wujitku pschindž nemože. Ta
Wjera dyrbi je čžinicž, hewak wosta-
nje nečžinene. To je ton prjeni Džiw.

II. Šon drubi Džiw je wot mordwej
šolzy kotraž je runje tak stara bu-
ta, kajž dotho ta žonsta šwoju Korosž
bjesche mjeta; kajž Lukasch praji: Pschi-
tem šebi ničto nicžo druhe nemyšle-
sche, hačž so to šolčiatko wjeszje wum-
recž budže. Zehodla bje tejšch hježom
wschitko pschihottowane, shtož šo njedže
wokoto Mordwonych, po kojždeho Ludu
Waschnju pschihottuje. Čži, kiž k Ro-
wu piškachu, stejachu w Kežži; Pschetož
čži židži nemjejachu žanych Štonow.
Runje kajž my Čžjetu wustonimy, tak
dawachu woni psched Duremi njekajke
šrudne Piškane wupiškakčž. Wosche
teho bjesche šo tejšch druheho Ludu welje